

Jóannes Eidesgaard, fyrrverandi fígghjarmálaráðharri:

Spurningurinn er hvør prísurinn er fyri skattalættan

Spurningurinn er, um froyingurinn er til reiðar at taka í-móti einum skattalætti frá Annfinni Kallsberg upp á 100 milliónir, um prísurinn verður nýtslugjöld og eitt samfelag, har tann ríki hevur fyrimunir, sigur Jóannes Eidesgaard

EIRIKUR LINDENSKOV

Jóannes Eidesgaard, fyrrverandi fígghjarmálaráðharri hevur eisini havt fund við ræðgevandi nevnd forsætismálaráðharrans. Grundarlagið hjá honum undir fundinum var ávegisfrágreiðing, sum var skrivað í vár.

Tónarnir nú eru mildari. Teir vóru tá ivasamir um tvey mál. Tað fyrra var skattalættin, sum vit góvu á nýggjárinum. Teir hildu at sparringar skuldu fremjast samstundis, meðan vit hildu uppá, at hesin lætti fór at geva landskassanum tilsvarendi inntøkuvøkstur.

Tað var gleðiligt at siggja, at vit fingur rætt, og at teir fóru skeivir. Tá var ein innibrenndur fløguhugur, sum mátti loysast. So kunnu vit kjakast um ta var rætt, at hesin fór til privata nýtslu. Men vit siggja so, at hann hevur steðgað fráflytingini, sum var størsta hóttaðin. Hetta er fyri ein stóran part orsakað av skattalættanum.

Skuldu vit geva skattalættina, so skuldi hann lætta meðan vit høvdu hall á fígghjarlóginu, tí var yvirskot, so komu øll krøvini og tá

fór at verða trupult at fáa hann ígjøgnum, sigur Jóannes Eidesgaard, fyrrverandi landsstýrismáður í fígghjarmálmum.

Hann fegnast eisini um, at tað nú sær út til, at fígghjarpolitikkurin, sum ferdur hevur verið seinastu árinu hevur ført til, at javnvág longu í ár kann fáast á fígghjarlóginu.

Jóannes Eidesgaard sigur, at hitt málið, sum ávegisfrágreiðingin fanst at fyri í ár, var fiskidagaskipanin. Hesum er hann rættuliga samdur við teimum í, tí tað sum vit siggja í dag er, at vit hava ein ókontrolleraðan fiskiskap.

Vit eru komin upp á 30.000 tons, meðan fiskifrøðingarnir mæltu til umleið tríðingin. Tað er eitt langt lop at fara frá kvotaskipanini til hetta. - Kanska var hin skipanin ov strong, men púra at geva leyst er heldur ikki rætt, sigur Jóannes Eidesgaard.

Spurningurinn er so, um vit eru í ferð við at gera summi breyðara enn einaferð.

At tað gongur betur í samfelagnum í dag, ferði nevndin eisini fram á fund-

inum, sigur Jóannes Eidesgaard, sum sjálvandi fegnast um tað. Men trupulleikar eru - eitt nú stóra úttanlandsskuldin. Hesin skal loysast, sigur Jóannes Eidesgaard.

Men ber tað til enn einaferð at lata sama skattalætti, sum seinast.

Tað er sjálvandi ynskiligt, men tað verður trupult, tí somu meirnýtslu, sum í ár, kunnu vit ikki rokna við - tað markið hava vit helst nátt, heldur hann.

Spurningurinn er so um froyingar eru til reiðar at taka í móti einum skattalætti frá Annfinni Kallsberg upp á 100 milliónir, tá tey vita, at prísurinn er, at vit skulu yvir til nýtslugjöld á eitt nú almanna-, heilsu og kanska skúlaskeiðum við.

Hvør prísurinn verður fyri ein slíkan skattalætti, vita vit ikki enn, sigur Jóannes Eidesgaard, men út frá nýtslunum hjá teimum flokkum, sum eru í landsstýrinum kunnu vit bara gita okkum til tað - og tað vekir ótta.

Spurningurinn um skattalætti fyri seg, er ikki so áhugaverdur. Spurningurinn

er, hvat vit skulu gjalda fyri skattalættan. Er prísurinn, at vit fáa eitt samfelag, har bara tey ríki fara at klára

seg, so eru vit í móti, sigur Jóannes Eidesgaard at enda.

Jóannes Eidesgaard heldur, at spurningurinn er hvat

Yvirlysing

...og her standa vit nú

Av tí at stjórin á Fiskamarknaði Føroya, Ditleif Eldevig, oman á allan rúðuleikan íð hevur valdað síðstu tíðina, fer út við slíkum ósannindum um arbeiðsfólkið, nú seinast við eini lýsing í útvarpinum kl. 7.30 í morgun, fara vit at loyva okkum at koma við eini avsannan og rættleiðing.

Aftan á at Kristian Fr. Olsen fór úr starvi týsdagin 6. august (og stjórin hevur vita hetta í hvussu er vikuna framman undan) og alla síðstu viku gekk alt sum best ber til, tí stjórin kunnaði okkum ongantið um at viðkomandi hevði sagt upp, ei heldur hoyrdu vit orð ella oy frá stjóranum alla vikuna. Leysatíðindi vóru sjálvandi nógv og ávisur persónur sum segðist skula hlíva nýggi leiðarin var eis-

ini at siggja, men hetta var okkum fyri soviðt óviðkomandi so vit hava ongantið noktað at góðtikið henda sum leiðara av teirri einklu orsök at vit ongantið eru spurð ella kunnað um hetta. Tí sum sagt stjórin Ditleif Eldevig lat uppboðssøluna í Klaksvík sigla sín egna sjógv alla vikuna útan so mikið sum við eini telefon-samrøðu at royna at fáa tingini at gliða.

Fríggjakvöldið komu vit so til tað niðurstøðu at hetta ikki kundi halda fram undir so óskipaðum viðurskiptum. Fyrrpartar leygdagurin kemur Ditleif Eldevig so til Klaksvíkar og fær greitt at vita um hvussu ótolandi stóðan er, men hann tosar bert úttan um og leggur eftir ymiskum viðurskiptum í samband við viging, skilj-ing, útleiving av fiski o.a.

Hann stríkur avstað! - Kemur aftur, og vit spyrja nú, hvussu hann ætlar at øll viðurskiptini skulu loysast, eisini verður fyrihildið honum tíðindini um nýggja leiðaran; - men sum áður ein slatur fyri ein slatur, men hann hevði hoyrt um tað og fór ístaðin at seta eitt skrivstovufólk, tá hann síðan fekk at vita at onkur mátti leiða arbeiðið var svarið at selja kundi ein og hvør. Ditleif Eldevig fekk nú púra greitt at vita at hetta var ikki noktandi. Vit kundu ikki taka skuldina fyri at einki skil var á (sambært Ditleif) tá vit ikki visti hvør hevði ábyrgd, og í síðsta enda var tað stjórin sum stóð við endan so hann kundi ikki kasta tað frá sær. Vit kravdu nú at fáa fund við hann sum skjótast ella steðgaði arbeiðið uppavær

sjálvum.

Avtala bleiv so gjørd um fund sunnudagin, men seinni leygdagurin ringir D. Eldevig og sigur at fundurin verður seinni leygarkvöldið. (Hetta vísti seg at innibera at skotbráðið at fundast í bleiv ógvuliga stutt tí Ditleif skuldi náða næsta fart við Dúgvuni).

Fundurin leygarkvöldið gjørdist óvuliga stuttur. Arbeiðsfólkið legði síni sjónarmið fram og roknaðu so við at stjórin kom við einum respons upp á hetta, men í staðin fór hann at tosa um uppboðssøluna í Vági, partafelagslógina hvussu hon er uppbygd, leigusáttmálan við eiganan av Norðborg (uppboðssølu-höllini) og annað úttanum-tos, hetta var fyri okkum púra óviðkomandi. Væði at vit eru sett sum tímalønt

arbeiðsfólk, og tí ikki bert kundu møta upp til arbeiðis tá tað passar okkum, vildu vit millum annað hava greiða á leiðsluviðurskiptum saman við øðrum ábyrgdaruppgávum og regl-um sum uppboðssolan er undurløgd. Hetta bleiv práttad burtur og meir ella minni tileinkisgjørt. (einaferð mitt á fundinum nevndi Ditleif to at onkur av okkum kundi taka sær av tí) ístaðin bleiv hann við at vísa á at hann var stjórin úttan at úgreina hvat hann meinti við hesum. Nú var tíðin farin og Ditleif fór út gjøgnum hurðina úttan at vit vóru komin til nakra niðurstøðu.

Seinnapartin sunnudagin blivur ein av okkum uppringdur av Ditleif Eldevig sum hevur ein trolbát (sí referat sum Ditleif Eldevig einsamallur hevur gjørt 13/8-96) á telefonini. Hann tosar bæði við bátin og viðkomandi í senn, og fáa teir at vita frá Ditleif at báturin skal landa á miðnatt í

Klaksvík og varð viðkomandi bert biðin um at seta kór og ein (hund) oman á kajuna, restina greiddi báturin. (Tað vil siga at Ditleif sigur gott fyri at fiskur verður settur á kajina hesa náttina).

Mánamorgunin kl. 8.00 móta tey flestu av arbeiðsfólkunum so til arbeiðis tí tey væntaðu sjálvandi at onkur loysn máti koma. Byrjað var so sum frægtast og út á fyrrapartin kom so eitt fax sum segði at tveir av okkum skulu verða formenn ádrúgvørja viku, og tann eina sum skrivstovufólk. Ikki so mikið sum ein telefonsamrøða kom frá Ditleif henda morgunin, og harafturat er tann eini ikki møttur vegna forfall. Tá so Ditleif (stjórin) møtir upp í Klaksvík seinnapartin mánadagin við ymsum litfógrum diagrammum far hann at vita at hetta gongur ikki, tí tann praktiska loysnin um hvussu skipast skal

Framhald á síðu 18